

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4317

гр. София, 14.12.2010 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в
закрито заседание на 14.12.2010 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

като разгледа дело номер **7638** по описа за **2010** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 294-298 от АПК е образувано по жалба на А. И. в
качеството му на „С и А А. И.”, Ч. адв. Борис Еленков, срещу действия на зам.-К. на
район „Т.” – Столична община по изпълнението на Заповед № РД-09-2-424/06.10.2010
г. на К. на район „Т.”, нареждаща изземването на обект: „Временен паркинг”, находящ
се на ул. „Б черква” като част от УПИ II от кв. 187а по плана на м. „Южен парк”, на
основание чл. 65, ал. 2 от Закона за общинската собственост. В жалбата е направено и
искане за спиране на принудителното изпълнение на основание чл. 297, ал. 4 от АПК,
предмет на произнасяне с настоящото определение.

Кметът на район „Т.”, Ч. юрк. Н изразява становище за неоснователност на жалбата.

Молбата за спиране на принудителното изпълнение е неоснователна.

1. Чл. 280, т. 1 от АПК допуска изпълнителното производство да бъде спряно по
разпореждане на съда в предвидените от закона случаи. Възможност за спиране на
принудителното изпълнение е уредена в чл. 297, ал. 4 от АПК, относима към
хипотезата на образувано съдебно производство по обжалване на действия на органа по
изпълнението. При липсата на конкретно предвидени от цитираната разпоредба
основания за спиране на изпълнението, по аналогия на закона (чл. 46, ал. 2 от Закона за
нормативните актове) те могат да бъдат изведени от чл. 166, ал. 2, изр. 1-во от АПК –
когато изпълнението би причинило на длъжника като субект на породеното от
административния акт задължение значителна или трудно поправима вреда.

2. Заповедта за изземване на общинския имот подлежи на предварително изпълнение
по силата на закона – чл. 65, ал. 4, изр. 2-ро от ЗОС, т.е. тя представлява изпълнително
основание по смисъла на чл. 268, т. 1 от АПК, като не са налице данни изпълнението ѝ
да е спряно с влязъл в сила съдебен акт. В случая на допуснато от закона
предварително изпълнение предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК се презумират.
Поради това спирането на изпълнителното производство е обусловено от възможността

изпълнението на административния акт да причини на длъжника вреди, съпоставими с предполагаемите от закона, които биха настъпили от забавеното изпълнение на акта.

3. Вреди от категорията на значителните или трудно поправимите по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК в конкретния случай не са доказани от молителя. Изземването на имота и евентуалната промяна на предназначението му от Столична община, водеща до невъзможност да бъде използван като паркинг, съответстват на целта на упражненото правомощие по чл. 65, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗОС. Приемането на тези обстоятелства като основание за спиране на изпълнението би обезсмислило допускането му по силата на закона. Непротивопоставими на охранения от закона интерес с изпълнението на заповедта са доводите, черпени от правоотношенията на търговеца с трети лица – абонати на паркинга, по повод сигурността на намиращите се на неговата територия автомобили. Настъпването на тези вреди е предвидимо от адресата на административния акт. Фактът, че заповедта е оспорена пред Административен съд – С-град и е образувано адм. дело № 7354/2010 г., вкл. е поискано и спиране на изпълнението ѝ, изключва незнанието относно неблагоприятните последици от изземването на имота и при полагане на дължимата грижа той е могъл да предприеме действия по осуетяване на възможните вреди. Към искането за спиране на изпълнителното производство не са приложени доказателства, от които може да бъде направен извод за причиняването на значителни вреди, а квалифицирането им като трудно поправими е изключено от имуществения характер на отношенията между оспорващия и неговите клиенти. При евентуално призната от съда незаконност на принудителното изпълнение може да бъде търсено обезщетение за причинените вреди по исков ред – чл. 299 и 300 от АПК.

Изложеното мотивира съда да отхвърли молбата за спиране изпълнението на административния акт.

Воден от горното, Административен съд – С-град, II отделение, 34 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „С и А А. И.” за спиране изпълнението на Заповед № РД-09-2-424/06.10.2010 г. на К. на район „Т.”.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението, че е изготвено.

След влизане в сила на определението делото да се докладва за разглеждане по същество на жалбата срещу действията по изпълнението на административния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

